Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26439
Copyright: Admont, Benediktinerstift

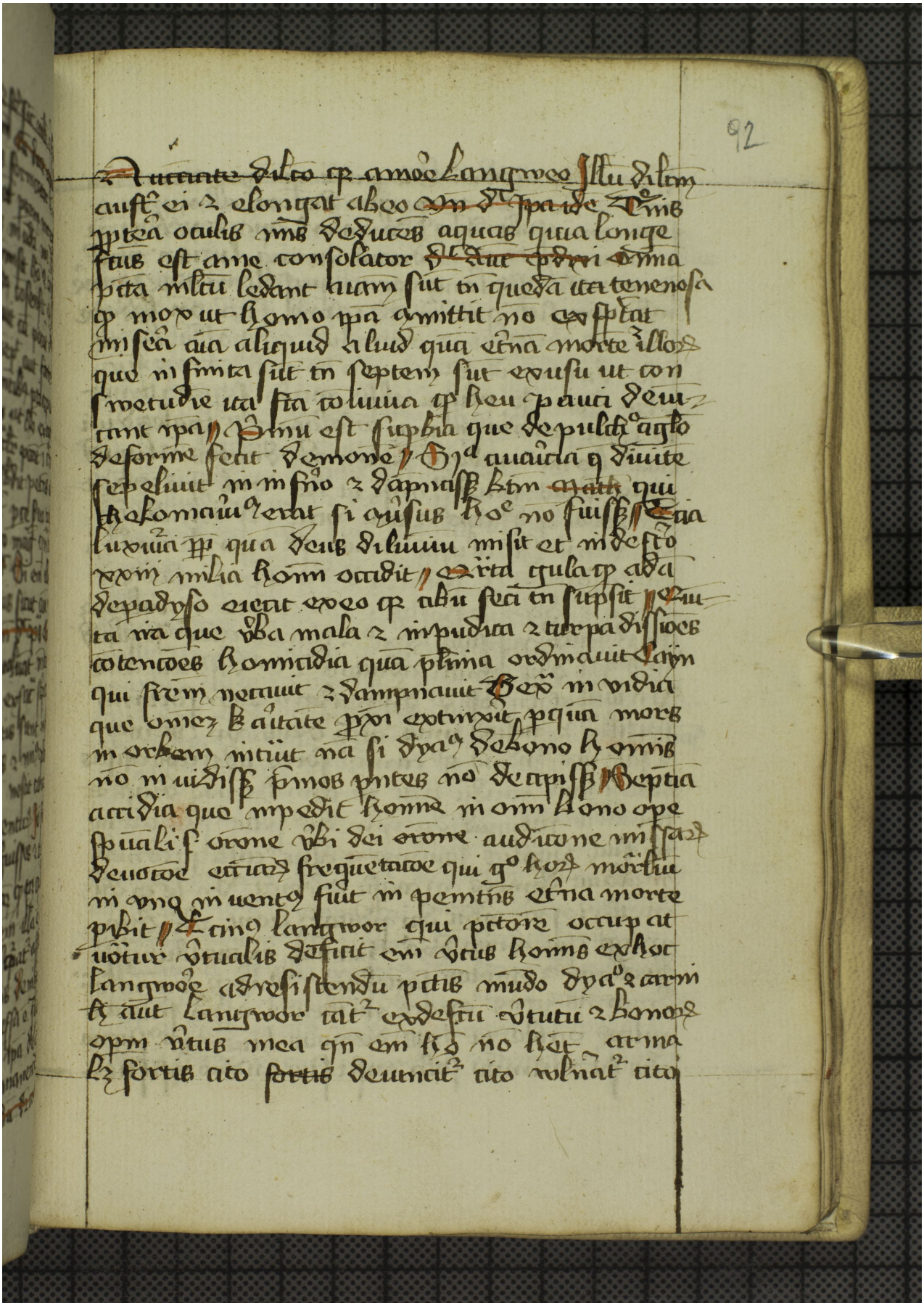

92

Auctoritate dicto qp amoe langwoe illu dilem
auft ei & elongat abeo cum d spa de Tunb
pitea oculis mis deducens aquas quia longe
fuis est a me consolator d aut cordi dma
pita multu ledant tuam sit in questa ut tenenosa
qp mod ut homo pa amittit no exspectat
misea aia aliquid ulud qua etna morte illos
que in finita sit in septem sit exusu ut con
sueturdie ita sta tolunia qp heu peuci deu
tant rpa // Omnu est superbia que de pulcro agro
deforme fecit de more // Hyd amacia q diuite
sepeliuit in infno & dapiass hm ~~gratia~~ qui
th homam erat si cuius hoe no fuiss // Ecia
luxuria pp qua deus diluuiu misit et in deserto
xxm milia homm occidit // Carita gula qp ada
de paradiso eiecit ex eo qp ab u sea in sumpsit // Cu
ta ira que vba mala & impudica & turpa dissoes
contencoes homicidia qua plma ordinauit fratrem
qui frem necauit & damnauit Deo in uidia
que omes de ciuitate pdn expulsit pqua mors
in orbem intrauit na si dyab de bono homis
no inuidiss primos pntes no decepiss // Septia
acidia que impedit homa in omn bono ope
spualis orone vbi dei orone audicone missa
deuocoe ecclie frequentacoe qui go hos mortu
in uno inuento fuit in pemtis etna morte
pbit // Octauo langwor qui pctore occupat
uotue vtualis deficit cum deus homs exhor
langwoe adresistendu pctis mudo dyabo & carni
si aut langwor tat excessu vtutu & honos
opm vtus mea qn em sis no fiet arma
fortis cito fortis deuincit cito volnat cito